

Ændringsforslag, som ere stillede under Nr. 2, 3, 4, 5 og 6, og som væsentlig gaa i Retning af at forringe Loven i Disfavør af den tilskadekomne. Af de af et Flertal stillede Ændringsforslag er det under Nr. 8 det betydeligste. Ærede Medlemmer ville ganske sikkert erindre, at da Loven af 7. Januar 1898 var til Forhandling her i Rigsdagen, blev der fra den Side, hvortil jeg hører, arbejdet meget ivrigt paa at faa Enetagesbygninger med ind under Loven. Det lykkedes imidlertid ikke den Gang. Det synes nu, at Erkendelsen af det rigtige i, at de burde ind under Loven, er kommen i højere Grad til Stede, ogsaa paa den Side, hvor man tidligere modsatte sig deres Medtagelse. Jeg kan saaledes henvise til den Adresse, der i Aar er indgivet fra dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening, lige som til den Adresse, der er indgivet i November Maaned forrige Aar af Murenes Forbund i Danmark. Begge disse Adresser indeholde Ønsket om at faa en Bestemmelse med Hensyn til 1-Etages Bygninger optagen i Loven af 1898. Naar begge disse interesserede Parter, baade den Part, der skal afholde de finansielle Byrder, som Bestemmelsen vil medføre, og den Part, som vil løbe den personlige Risiko ved den Fare, man udsætter sig for under Udførelse af Arbejdet i Enetagesbygninger, ere enige, skulde man synes, at det ikke var saa vanskeligt at faa denne lille Reform gennemført, saa meget mere som alle de Udtalelser, der ere fremkomne under denne Sags Behandling i Tinget fra de forskellige Sider, gaa i Retning af, at den Bestemmelse i Loven af 1898, som udelukker de 1-Etages Bygninger, er en Urimelighed, som man skulde søge at komme bort fra. Nu hævdes det ganske vist i Dag, at man af to Grunde ikke mener at kunne komme bort derfra. For det første siger man, at Arbejderforsikringsraadet ikke har udtalt noget Ønske i den Retning. Jeg tror ikke, det er nogen Grund, man kan lægge synderlig Vægt paa. Naar Arbejderforsikringsraadet ikke har gjort det, er det vel af Hensyn til, at Raadet ikke har ønsket, at udvide disse Ændringer, som det ønsker gennemførte, til mere end det, som for Raadet stod som nødvendigt for, at det lettere kunde praktisere Loven. Jeg kan ikke antage, at Arbejderforsikringsraadet principielt er imod, at man i Loven af 1898 optager en Bestemmelse om 1-Etages Bygninger, det er der vist ikke nogen som helst Grund til at tro. — Den anden Grund, som er fremført mod deres Optagelse, er den, at

man siger, at naar man stiller Forslag om at fjerne denne Urimelighed, bør man optage hele Loven til Revision for at fjerne alle de øvrige Urimeligheder, som findes i den. Jeg erkender fuldt ud, som andre af de ærede Talere, der have haft Ordet, at Loven af 1898 indeholder nogle Urimeligheder, og jeg kan ogsaa oplyse om, at den Gang Loven var til Behandling, blev det fra den Side, jeg tilhører, tilstrækkeligt oplyst, at disse Urimeligheder vare til Stede, men det var ikke muligt den Gang at faa dem fjernede. Nu opstilles der Krav om at faa en af Urimelighederne fjernet, og det siges da, at saa skal man ogsaa have alle de øvrige Urimeligheder fjernede. Jeg vilde gerne ønske, at det kunde ske, men jeg har ogsaa den Opfattelse, at det er lettere at faa en enkelt Urimelighed fjernet fra Loven, især naar det er en, som alle ere enige om, er en Urimelighed, end at faa alle de andre store Spørgsmaal løste med Hensyn til Sømandsstandens og Transportvæsenets Ulykkesforsikring. Derfor forekommer det mig, at de ærede Medlemmer, som erkende, at Bestemmelsen om at udelukke 1-Etages Bygninger er en Urimelighed, ville bære sig rigtigere ad, hvis de gik med Flertallet i denne Sag og søgte at faa denne Urimelighed fjernet. Jeg skal derfor meget anbefale Ændringsforslaget under Nr. 8 til § 18. — De øvrige Ændringer under Nr. 1 og 7 skal jeg ikke udtale mig videre om, idet den ærede Ordfører (Pagh) tilstrækkeligt har motive-ret dem.

Angaaende de af et Mindretal stillede Ændringsforslag under Nr. 2—6 kunde jeg ønske at bemærke med Hensyn til Nr. 2 til § 4, at Vedtagelsen af dette Ændringsforslag vil ophæve en for de tilskadekomne meget vigtig Regel, nemlig den, at den tilskadekomne kan beholde sine Dagpenge, indtil Invaliditetserstatningssummen er fastsat. Ændringsforslaget gaar ud paa at bemyndige Ministeren til at kunne bestemme, at disse Dagpenge skulde ophøre, forinden Erstatningssummen er fastsat. En saadan Ændring vilde forringe Lovens Betydning for de tilskadekomne i en væsentlig Grad, og jeg vil derfor meget anbefale at stemme mod Ændringsforslaget Nr. 2. — Det samme gælder om Ændringsforslag Nr. 3. Det forekommer mig, at det rent formelt set maa komme til at staa i Modstrid med Bestemmelsen i § 17. Denne siger nemlig, at Sygeattester, som udkræves, skulle betales enten af Arbejdsgiverne eller Forsikringsselskaberne, medens efter Ændrings-